

متن پرسش

باسمه تعالی: با سلام خدمت استاد گرانقدر: به لطف مطالعه و تفکر در مباحث حضرتعالی، ماهیت مدرنیته تا حد بسیار خوبی برای ما روشن شده و دریافتیم که چگونه مدرنیته با صورت های مختلف (و خصوصاً در صورت تکنولوژی) حجاب بین انسان و حقیقت خودش شده است. حجاب هایی که سبب تشدید امیال نفس اماره و تقید در عالم ماده شده است. طبیعتاً تقید در عالم ماده و انس با امیال نفس اماره به تدریج منجر به دوری از انجام واجبات شرعی و ترک محرمات خواهد شد. حال سؤال این است که چگونه با تأثیر فوق العاده ای که این حجب بر تقرب و تکامل انسان دارد و در واقع زمینه ساز انجام محرمات و ترک واجبات است، دوری از آنها در دایره واجبات شرعی (یا حداقل مستحبات) قرار نمی گیرد؟ آیا علت آن عدم کار بر روی آنها و عدم عرضه آنها به آیات و روایات (به عنوان مسائل مستحدثه) جهت استنباط حکم است؛ یا اینکه با کمی جسارت می توان گفت که روش استنباط احکام (یا همان اصول فقه) متناسب با حجاب های دوران کنونی نیست و این روش به روز نشده است؟ این سؤال در مورد توانایی و کفایت اصول فقه جهت مورد استخراج گزاره های نرم افزار توحیدی تمدن اسلامی (نظام تشریحی) یا نرم افزار مربوط به دوران گذار به تمدن اسلامی نیز مطرح است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی ظلمات کفر و نفاق بیشتر به صحنه آید باید اسلام نیز با نور بیشتری در صحنه حاضر شود و آن عرفان اسلامی است که باید در کنار فقه، در این موارد مطرح شود. تا صدسال پیش مردم ما دغدغهی چنین انحرافها و فسادهایی را در جامعه نداشتند و لذا از حوزه های علمیه انتظار احکام شرعی را داشتند که انصافاً در آن تاریخ، حوزه های علمیه به خوبی نقش خود را ایفاء کردند ولی امروز حوزه های علمیه ما علاوه بر وظیفه ی گذشته، باید ابعاد دیگر اسلام را به معنای فقه اوسط و از آن مهم تر فقه اکبر را به صحنه آورند. موفق باشید